

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. maj 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0799
Dok.: RAJ40972

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. marts 2009 vedrørende forslag til lov om konfliktråd i anledning af en strafbar handling (L 158). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om konfliktråd i anledning af en strafbar handling (L 158):

”På hvilken måde er konfliktråd som alternativ til straf ikke i overensstemmelse med de processuelle principper, når der findes privat påtale, som ligner den foreslåede ordning, og hvordan adskiller dette sig fra den position, forurettede får i den foreslåede ordning?”

Svar:

Som der nærmere er redegjort for i pkt. 3.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, har Udvalget om konfliktråd nøje overvejet spørgsmålet om konfliktråd som et eventuelt alternativ til straf.

Som anført af udvalgets flertal, vil en retstilstand, hvor konfliktråd er et alternativ til straf, kombineret med en betingelse om, at konfliktråd kun gennemføres, hvis forurettede deltager frivilligt, give forurettede en afgørende indflydelse på, om gerningsmanden kan idømmes sædvanlig straf. At tildele den forurettede en sådan retsstilling vil ikke harmonere med grundlæggende straffeprocessuelle principper, hvorefter spørgsmålet om straf som udgangspunkt anses for at være et anliggende mellem staten på den ene side og den, der har begået en strafbar handling, på den anden side. Det er således som udgangspunkt politiet og anklagemyndigheden, der har ansvaret for og afgørende indflydelse på retsforfølgningen ved domstolene.

Justitsministeriet er enig med udvalgsflertallet i, at det ikke ændrer herved, at der bl.a. i straffeloven findes enkelte, typisk mindre alvorlige forbrydelser, som er undergivet privat påtale (dvs. at sagerne i givet fald skal forfølges af den forurettede selv og ikke af anklagemyndigheden), idet det offentlige ikke har en særlig interesse i at føre sagerne. Konfliktråd vil efter lovforslaget i princippet kunne anvendes i alle straffesager (hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt), herunder i alvorligere sager om personfarlig kriminalitet mv., mens regler om privat påtale som nævnt alene findes for enkelte, typisk mindre alvorlige lovovertrædelser.

I en ordning, hvor konfliktråd er alternativ til straf, og hvor den forurettede ikke er forpligtet til at deltage, vil den forurettede have afgørende indflydelse på, om der føres en straffesag mod gerningsmanden. Efter lovforslaget vil der i alle tilfælde – uanset om der afholdes konfliktråd eller ej – blive gennemført en sædvanlig straffesag mod gerningsmanden.

Der er ikke i den foreslåede ordning knyttet en direkte retsvirkning til afholdelse af konfliktråd, men som under forsøgsordningen vil gerningsmandens deltagelse i konfliktråd efter rettens konkrete vurdering kunne indgå som en formildende omstændighed ved straffastsættelsen, jf. pkt. 3.7.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Den forurettede har således efter den foreslåede ordning ikke den afgørende indflydelse på straffesagen, som han eller hun ville have i en ordning med konfliktråd som alternativ til straf.